

پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ئەگەر دابنیشتاىە بۇ نزا کردن، دەستى راستى لەسەر پرانى راستى دادەنا، ودەستى چەپى لەسەر پرانى چەپى دادەنا، وبە پەنجەى شاىەتمانى ئامازەى دەکرد، وپەنجە گەورەكەى دەخستە سەر پەنجەى ناوەراستى، و ناولەپى دەستى چەپى دەخستە سەر ئەژنۆى چەپى

له عبد الله كورى زوبيره وه -رهزاي خويان ليبيت- ده لیت: «پيغمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- ئەگەر دابنیشتاىە -له تەحیاتدا: تەشەھوددا- بۇ نزا کردن، دەستى راستى لەسەر پرانى راستى دادەنا، ودەستى چەپى لەسەر پرانى چەپى دادەنا، وبە پەنجەى شاىەتمانى ئامازەى دەکرد (درېژى دەکردە وه بەرەو ئاراستەى قىیلە)، وپەنجە گەورەكەى -دەستى راستى- دەخستە سەر پەنجەى ناوەراستى، و ناولەپى دەستى چەپى دەخستە سەر ئەژنۆى چەپى (به ناولەپى دەستى چەپى ئەژنۆى چەپى دادەپۆشى

[صەحیحە] [موسلیم گئراوبە تیه وه]

شیکردنە وهى فەرمووده که: (پيغمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- ئەگەر دابنیشتاىە -له تەحیاتدا: تەشەھوددا-): مەبەست لەم دابنیشتنە بۇ -تەشەھود: تەحیاتە- هەر وه کو له گئیرانە وهى ئىبن عومەر وه هاتوو -رهزاي خويان ليبيت- : [كان إذا قعد للتشهد، وضع يده اليسرى على ركبته اليسرى] -رواه مسلم- واتە: [ئەگەر دابنیشتاىە بۇ تەشەھود -تەحیات خويندن-، دەستى چەپى لەسەر ئەژنۆى چەپى دادەنا]. وتەشەھود -تەحیات- بریتىە له خويندنى: (التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، هه تا وه کو کۆتایى)، وناونراوه به نزا کردن -الدعاء- چونکه نزا کردنى تىداىە، کاتیک دە لیت: السلام عليك، السلام علينا؛ ئەمانە نزان. کاتیک دە لیت: (دەستى راستى لەسەر پرانى راستى دادەنا، ودەستى چەپى لەسەر پرانى چەپى دادەنا): وانا ئەگەر دابنیشتاىە بۇ تەحیات -تەشەھود- ئەوا دەستى پرا دەخستە سەر پرانى راستى ودەستى چەپى پرا دەخستە سەر چەپى، و حیکمەت لە وهىە که لەسەر پران يان ئەژنۆ دادەنرېن بۆئە وهى جولەى تری پېنە کریت، و کاتیک لەسەر پران دادەنریت بە شیک له پەنجەکان دەگەنە سەر ئەژنۆکان وئەمیش ئاسایە، هەر وه کو له گئیرانە وهىە کدا هاتوو، وائیلی کورى حوجر -رهزاي خويان ليبيت- سەبارەت به نوپژکردنى پيغمبەر -صلى الله عليه وسلم- دە لیت: [وضع كفه اليسرى على فخذه وركبته اليسرى، وجعل حذ مرفقه الأيمن على فخذه اليمنى] -رواه النسائي- واتە: [ناولەپى دەستى چەپى خستە سەر پران وئەژنۆى چەپى و لپوارى -کۆتایى- ئانیشكى راستى پراست بىت ئەوا پيگومان سەرى پەنجەکان دەگاتە سەر ئەژنۆکان. ئىمامى نە وهى -پەنجەتى خويان ليبيت- دە لیت: زانايان يە کدەنگن لەسەر ئە وهى سونەتە لەسەر ئەژنۆ دابنریت، هەندیکيان دە لپن دە بىت پەنجەکانى بە سەرى ئەژنۆیدا بچەمپتە وه ودايانپۆشپت، ئەمیش مانای ئەم بە شەى فەرمووده که يە که دە لیت: (و ناولەپى دەستى چەپى دەخستە سەر ئەژنۆى چەپى -به ناولەپى چەپى ئەژنۆى چەپى دادەپۆشى-). و کاتیک دە لیت: (دەستەکان) مەبەست لە سەرى پەنجەکانە هە تا وه کو ئانیشکەکان، واديارە له فەرمووده که هەمان شتە ئەگەر له تەشەھودى -تەحیاتى- يە کهم يان دووم بىت. کاتیک دە لیت: (وبە پەنجەى شاىەتمانى ئامازەى دەکرد -درېژى دەکردە وه بەرەو ئاراستەى قىیلە-): پەنجەى شاىەتمان ئەو پەنجەىە که له پاش پەنجە گەورە که -قامکە گەورە که- دیت، وله زمانى کوریدا هەندیک جار پيى دە ووترپت پەنجەى شاىەتمان، وله زمانى عەرەبیدا پيى دە ووترپت: -السبابة- وانا به هۆبه وه هەر شە دە کریت و جوين دە درپت، وه وه ها پيى دە ووترپت: -

المُسَبَّحَة - چونکه ناماژهی پیده‌کریت به تەوحد - یەک خودا پەرسەتی - و دانپێدانان بە پاک و ینگەردی خوای گەورە، و ناماژه کردن و درپێژکردنەوهی ئەم پەنجەیه بەرەو ئاراستەیی قیبلە سونەتە لە کاتی نوێژدا، هەر وەکو لە بەلگەکاندا هاتوووە لەو کاتەوهی دادەنیشییت تەحیات دەخوێنییت هەتاوەکو کۆتایی تەحیاتە کە ناماژهی پێدەکات، [کان رسول الله - صلی الله علیه وسلم - إذا قَعَدَ يَدْعُو، وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُمْنَى، وَيَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى فَخِذِهِ الْيُسْرَى، وَأَشَارَ بِإِصْبَعِهِ السَّبَّابَةِ] واتە: [پێغەمبەری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئەگەر دابنیشتایە بۆ نزاکردن - تەحیات خوێندن - دەستی راستی لەسەر پرانی راستی دادەنا، و دەستی چەپی لەسەر پرانی چەپی دادەنا، و بە پەنجەیی شایەتمانی - السبابة - ناماژهی دەکرد - درپێژی دەکردەوه بەرەو ئاراستەیی قیبلە -]، و هەر وەها ئێبن عومەر - پرەزای خویان لیبییت - دەلیت: [أن رسول الله - صلی الله علیه وسلم - كان إذا قَعَدَ فِي التَّشَهُدِ وَضَعَ يَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُسْرَى، وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رُكْبَتِهِ الْيُمْنَى، وَعَقَدَ ثَلَاثَةَ وَخَمْسِينَ وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ] - رواه مسلم - واتە: [ئەگەر پێغەمبەری خودا - صلی الله علیه وسلم - دابنیشتایە لە تەشەهۆد - تەحیات - دا دەستی چەپی دەخستە سەر ئەژنۆی چەپی، و دەستی راستی دەخستە سەر ئەژنۆی راستی، - ئەلقەیه‌کی دروستدەکرد بە پەنجەکانی دەستی راستی - بە پەنجەیی ناوەراست و پەنجە گەورە، و دوو پەنجە‌کی تری دەنووستاندەوه (دەیگرتەوه) - وەکو ژمارە پەنجاو سێ و بە پەنجەیی شایەتمان ناماژهی دەکرد - درپێژی دەکردەوه بەرەو ئاراستەیی قیبلە -]، و بە هەمان شیوە لە گێرانەوهی وائیلی کوری حوجر - پرەزای خوای لیبییت - سەبارەت بە نوێژکردنی پێغەمبەر - صلی الله علیه وسلم - دەلیت: [ثم جلس فافتريش رجله اليسرى، و وضع يده اليسرى على فخذ اليمين، و حذ مرفقه اليمين على فخذ اليمين، و قبضتني وخلق حلقه، و رأيت يقول هكذا، و خلق بشر الإبهام والوسطى وأشار بالسبابة] - رواه أبي داود - واتە: [پاشان دابنیشت لەسەر ساقی* چەپی - نوشتاندیەوه -، دەستی چەپی خستە سەر پرانی چەپی و لێواری - کۆتایی - ئانیشکی راستی خستە سەر پرانی راستی، و دوو پەنجە گرتەوه - پەنجە بچوو کە و ئەوهی تەنیشتی -، و ئەلقەیه‌کی دروستکرد بە پەنجە گەورە کە - قامکە گەورە کە - و پەنجەیی ناوەراست و بە پەنجەیی شایەتمان ناماژهی کرد - درپێژی کردەوه بەرەو ئاراستەیی قیبلە -]. ئێبن حەجەر - پرەحمەتی خوای لیبییت - دەلیت: لە سەرەتای دابنیشتنەوه - بۆ خوێندنی تەحیات پەنجەیی بەم شیوەیه لێدەکرد - هەر وەکو بەلگەکانی تریش ناماژهیان پیکردوو، و فەتوای شیخ ئێبن باز - پرەحمەتی خوای لیبییت - و لێژنەیی فەتوادان - اللجنة الدائمة للإفتاء - هەر بەم شیوەیه. کاتی ک دەلیت: (و پەنجە گەورە‌کی - دەستی راستی - دەخستە سەر پەنجەیی ناوەراستی): و اتا ئەلقەیه‌کی دروستدەکرد بە بەستەوهی پەنجەیی ناوەراست لە گەل پەنجە گەورە کە - قامکە گەورە کە -، کاتی ک دەلیت: (بە پەنجەیی شایەتمانی ناماژهی دەکرد - درپێژی دەکردەوه بەرەو ئاراستەیی قیبلە -): و اتا بە درپێژی دابنیشتنی بەم شیوەیه ناماژهی پێدەکرد؛ و حکمەت ئەوهیه کە ناماژه‌کردنە بۆ یەک پەرسەتراو بە هەق ئەویش خوای گەورەیه - سبحانه و تعالی - و بۆ ئەوهی لە دانپێدانان بە یەک خوا پەرسەتی - تەوحد -؛ قسە و کردەوه و بیروباوەری - عەقیدە - لە گەلدا بییت. لە فەرموودەیه‌ کدا هاتوووە کە پێغەمبەر - صلی الله علیه وسلم - سەبارەت بەم ئەم ناماژه‌کردنە دەفەرمووت: [لهي أشدُّ على الشيطان من الحديد] - رواه أحمد - واتە: [بە ئیشتر و ئازاری زیاترە لەسەر شەیتان زیاتر لە ئیش و ئازاری - لێدانی شەیتان بە گۆچانیکی - ئاسن]، و هەر وەها نەیدەجولاندەوه چونکە لە فەرموودە کدا دەستەواژهی - أشار - هاتوو؛ و اتا ناماژهی پێدەکرد و ئەمیش جولاندن نییه. کاتی ک دەلیت: (و ناولەپی دەستی چەپی دەخستە سەر ئەژنۆی چەپی - بە ناولەپی چەپی ئەژنۆی چەپی دادەبۆشی -): و اتا بە ناولەپی دەستی چەپی؛ ئەژنۆی چەپی دەگرت، هەتا وەکو ئەوه واییت ناولەپی دەستی ئەژنۆی قوتداییت و دایبۆشی بییت، و حالەتی دووهم: ئەوهیه ناولەپی دەستی چەپی لەسەر ئەژنۆی چەپی درپێژ بکاتەوه بۆ ئەوهی بیگریت وەکو حالەتی پیشووتر هەر وەکو لە گێرانەوهی ئێبن عومەر دا هاتوووە - پرەزای خویان لیبییت - : [أن النبي - صلی الله علیه وسلم - كان إذا جلس في الصلاة وضع يديه على رُكْبَتَيْهِ وَيَدَهُ الْيُسْرَى عَلَى رُكْبَتَيْهِ بَاسْطِهَا عَلَيْهَا] - رواه مسلم - واتە: [پێغەمبەر - صلی الله علیه وسلم - ئەگەر دابنیشتایە لە نوێژدا - بۆ تەحیات خوێندن -؛ دەستەکانی دەخستە سەر ئەژنۆکانی، و دەستی چەپی درپێژ دەکردەوه - پرایدەخست - بەسەر ئەژنۆی چەپدا]، بۆیه: بە پێی ئەم بەلگانە هەردوو شیوازه‌کە سونەتە، و هەر کامێکیان جێبەجێ بکات؛ سونەتە، و باشترین ئەوهیه هەر ماوه‌یه‌ک یان جارێک دانەیه‌کیان ئەنجامدات ئەمیش بۆ کردەوه‌کردن بە هەموو ئەو بەلگانەیی کە جێگیرن و سەلمێنراون کە لە پێغەمبەر و هاتوووە - صلی الله علیه وسلم - . (*ساق: ئەو ئیسکە درپێژەیه کە ئەژنۆکان بە قولەپێکان - گۆپزنگەکان - دەبەستێتەوه)

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

